

[Gerda Møller.]

højeste og ned til det laveste. Derfor er der for mig ingen tvivl om, at det lovforslag om støtte til omskoling, som vi nu skal behandle, vil vække stor interesse ude i egnsudviklingsområderne, som lovforslaget først og fremmest tager sigte på — områder, som har et stort behov for at få den tilstedeværende arbejdskraft gjort brugbar til den industri, den skal bruges til.

Det er desværre sådan i dag, at selv om antallet af beskæftigede i industrien er steget med over 6.000 fra januar til august i år, og selv om 17 pct. af 650 større virksomheder ved udgangen af september manglede arbejdskraft — vi hørte også ved de foregående lovforslags behandling hr. Sigs-gaard fortælle, at B & W manglede arbejdskraft — er der alligevel samtidig en arbejdsløshed, der er større end ønskeligt i de egne af landet, der hidtil har været betragtet som egnsudviklingsområder — bl. a. af den grund, som vi også tidligere har været inde på i dag, at den industrielle ekspansion ikke har været stor nok til at opsuge hele afgangene eller afvandringen fra landbruget med det resultat, at befolkningen i disse områder ikke har fået andel i den samme økonomiske, sociale og kulturelle fremgang som den resterende del af befolkningen.

Nu er det jo ikke sådan, at regeringen, som det kunne fremgå af den foregående tale, slet ikke har været opmærksom på dette problem. Tværtimod har regeringen hidtil søgt at afhjælpe disse vanskeligheder ad flere forskellige veje, først og fremmest gennem den økonomiske politik, regeringen har ført, men også gennem udflytning af statsvirksomheder, igangsættelse i dette finansår af offentlige arbejder, som egentlig først skulle have været påbegyndt i næste finansår, og nu de tre egnsudviklingsforslag, som er til behandling i dag.

Det konservative folkeparti kan naturligvis give dette lovforslag sin fulde støtte, fordi det ikke alene vil medvirke til at styrke udviklingen i egnsudviklingsområderne og tilsigter først og fremmest at skabe produktiv beskæftigelse for ledig arbejdskraft fortrinsvis dér, hvor arbejdskraften er, men også fordi det er et lovforslag, der efter vor mening rummer gode muligheder for en bedre og mere effektiv ordening end hidtil for dem, der rammes af arbejds-

løshed, og et lovforslag, der kan få stor betydning både for den enkelte omskolede og for samfundet som helhed, hvis blot de, loven laves for, vil forstå at udnytte den. Det er altså op til de rette instanser først og fremmest i egnsudviklingsområderne at komme hurtigt i gang.

Vi mener også i mit parti, at det er rigtigt, at der tillige gives mulighed for inden for de 20 mill. kr. i de næste godt to år, som loven foreløbig skal gælde, at yde støtte til omskoling af lønmodtagere, der skal overgå til andet arbejde, eller til grupper af arbejdskraft, som det har vist sig særlig vanskeligt at anvise arbejde, f. eks. ældre personer eller husmødre, der vil tilbage til eller ud i erhvervslivet. Der er faktisk ingen tvivl om, at den tekniske og strukturelle udvikling i særlig grad har berørt den ældre aldersgruppe; her drejer det sig om mennesker allerede fra ca. 50 års alderen og opefter, der har haft vanskeligheder med at følge med i det hektiske arbejdstempo og i de radikale ændringer, der sker i produktionsmetoderne. Også kvinder, som ikke har været ude i erhverv tidligere, eller som vil søge ud i erhverv igen efter mange års fravær, kan have store vanskeligheder med at få et arbejde. Derfor er det af stor betydning, at også de kan komme ind under denne lov, så de kan blive omskoleet i tide.

Nødvendigheden af en omskoling af arbejdskraften mener jeg træder tydeligt frem, når man ser på, hvorledes udviklingen inden for industrien har været geografisk i de seneste år. Tendensen er gået stærkt i retning af, at jo længere man kommer bort fra hovedstadsområdet, des større har den industrielle ekspansion været. De sidste tal, der foreligger for denne udvikling, nemlig for perioden fra 1958 til 1965, viser, at den industrielle beskæftigelse i hovedstaden kun er vokset med 4,4 pct., mens den f. eks. er vokset med fra 38 pct. og til over 66 pct. i visse egne uden for hovedstaden, først og fremmest i Jylland. Det synes at vise, at industrien virkelig er flyttet efter arbejdskraften. Dette skulle give dette lovforslag et større perspektiv, hvis det samtidig med at hjælpe i en akut situation kan medvirke til, at der fremover ude omkring i landet lægges endnu større vægt på betydningen af den ledige arbejdskrafts faglige